

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите Светлана Костова - претседател на совет и судиите Мирјана Василевска и Фани Илиевска членови на советот, со записничар Роберт Јордев судски соработник, решавајќи по тужбата на тужителот Авто мото друштво Винаца, против Решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.08-195/25 од 19.07.2010 година, за заштита на конкуренцијата на седницата одржана на ден 24.04.2012 година донесе

ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Авто мото друштво Винаца против Решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.08-195/25 од 19.07.2010 година СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Образложение

Со оспореното решение бр.08-195/25 од 19.07.2010 Комисијата за заштита на конкуренцијата постапувајќи во постапката поведена по службена должност против Авто мото друштво Винаца заради утврдување на постоење на забранет договор или договорена практика чија цел е спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услугата технички преглед на моторни и приклучни возила на територија на Република Македонија утврдила дека Авто мото друштво Винаца учествувало во забранет договор или договорена практика на начин што Авто мото сојуз на Македонија Скопје доставувал одлуки и ценовници за цената на услугата технички преглед на моторни и приклучни возила до сите Авто мото друштва кои одлуки и ценовници ги применувале директно или индиректно преку носење на сопствени одлуки и ценовници со цени исти со оние утврдени од Авто мото сојуз на Македонија, со што директно ги фиксирале продажните цени за услугата технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, а со цел спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услуга – технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, со што сториле повреда од член 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

Тужителот поведе управен спор против решението на тужениот орган поради погрешно утврдена фактичка состојба и дека Комисијата погрешно го применила материјалното право бидејќи нема учествувало во склучување на договор за продажни цени ниту прекутно се договарал со Авто мото сојузот на Македонија и Сојузот на возачи Скопје во однос на продажни цени, Авто мото

друштвото Виница претставува посебен деловен субјект и нема организациона поврзаност со Авто мото сојузот на Македонија, а основан е заради остварувањето на целите на Здружените граѓани, самостоен е во поглед на давањето на услугата и формирањето на цената на дадената услуга, и смета дека неможат да се применат цитираните одредби врз Здруженијата на граѓани и фондации како што е во случајот со Авто мото друштвото Виница.

Тужениот орган достави одговор на тужба во кој во целост останува на наводите од побиваното решение.

Управниот суд постапувајќи по тужбата, го испита оспореното решение во границите на тужбеното барање во смисла на член 37 од Законот за управните спорови, па по оценка на тужбените наводи, одговорот на тужбата и списите на предметот, најде:

Тужбата е неоснована.

Од увидот во списите на предметот, Судот утврди дека Авто мото друштво Виница со седиште на ул.Илинденска бб Виница во периодот од 01.08.2005 година до 19.07.2010 година учествувал во забранет договор или договорена практика на начин што Авто мото сојуз на Македонија Скопје доставувал одлуки и ценовници за цената на услугата технички преглед на моторни и приклучни возила до сите Авто мото друштва кои одлуки и ценовници ги применувале директно или индиректно преку носење на сопствени одлуки и ценовници со цени исти со оние утврдени од Авто мото сојуз на Македонија, со што директно ги фиксирале продажните цени за услугата технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, а со цел спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата на пазарот за обезбедување на услуга – технички преглед на моторни и приклучни возила на територијата на Република Македонија, со што сториле повреда од член 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

Судот наоѓа дека тужениот орган со оспореното решение не го повредил законот на штета на тужителот поради следното:

Согласно член 2 од Законот за заштита на конкуренција („Службен весник на Република Македонија, број 4/2005, 70/2006 и 22/2007) цел на овој закон е обезбедување слободна конкуренција на домашниот пазар заради поттикнување на економска ефикасност и благосостојба на потрошувачите.

Според член 7 став 1 точки 1, 2, 3, 4 и 5 од истиот закон забранети се сите договори склучени меѓу претпријатијата, одлуките на здруженијата на претпријатијата и договорената практика чија цел или последица е спречување, ограничување или нарушување на конкуренцијата а особено оние кои: директно или индиректно ги фиксираат куповните или продажните цени или некои други услови на тргување, го ограничуваат или контролираат производството, пазарот, техничкиот развој или инвестициите, го делат пазарот или изворите на снабдување, применуваат различни услови за исти или слични правни работи со други трговски партнери со што ги ставаат во понеповолна

конкурентска позиција, го условуваат склучувањето на договорите со прифаќање од другите договорни страни, дополнителни обврски што по својата природа или согласно со трговските обичаи не се во врска со предметот на договорот

Согласно став 3 од истиот член одредбите од ставот 1 на овој член нема да се применуваат на договори, одлуки на здруженија на претпријатија и договорена практика што придонесуваат за унапредување на производството или дистрибуцијата на добрата или услугите или промовирање на техничкиот или економскиот развој, под услов од тоа да имаат сразмерна корист и потрошувачите а кои што: не им се наметнуваат на засегнатите претпријатија, ограничувања кои што не се неопходни за постигнување на тие цели и не им овозможуваат на тие претпријатија елиминирање на конкуренцијата во значителен обем за производите кои се во прашање

Согласно член 13 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата – Едно претпријатие има доминантна позиција на релевантниот пазар, ако како потенцијален продавач или купувач на определен вид на стоки или услуги нема конкуренти на релевантниот пазар.

Согласно член 14 став 1 од истиот закон - Забранета е секоја злоупотреба на доминантната позиција од едно или повеќе претпријатија на релевантниот пазар или негов суштински дел, а согласно став 2 точка 1 од истиот член, злоупотребата од став 1 особено постои во случај на директно или индиректно наметнување на нефер куповни или продажни цени или други нефер услуги на тргување.

Согласно член 15 став 1 точка 1 и 2 од истиот закон - Комисијата во случаите од членовите 13 и 14 на овој Закон со решение: ја утврдува доминантната позиција и однесувањето на претпријатието со кое се злоупотребува таквата позиција, односно се спречува, ограничува или нарушува конкуренцијата, како и времетраењето на таквото однесување и го забранува секое натамошно однесување на претпријатието од ставот 1 точка 1 на овој член.

Во конкретниот случај Комисијата за заштита на конкуренцијата на Република Македонија во постапката го задолжила Авто мото друштво Винаца да постапи по претходно изготвениот заклучок бр.07-272/1 од 04.06.2007 година, по кој истиот доставил допис бр.07-381/11 со навод дека Одлуката од 2006 година сеуште се применува, а достави и допис бр.07-272/24 од 20.06.2007 година со прилог Ценовник на Авто мото сојузот на Македонија бр.15-4166/2 од 26.07.2005 година и бр.03-4135/1 од 11.07.2006 година, доставил изјаснување со допис бр.08-195/15 од 21.06.2010 година во кој наведува дека не сторил повреда на членот 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

Судот ги ценеше тужбените наводи на тужителот дека нема учествувано во склучување на договор за продажни цени ниту прекутно се договарал со Авто мото сојузот на Македонија и Сојузот на возачи Скопје во однос на продажни цени, Авто мото друштвото Винаца претставува посебен деловен

субјект и нема организациона поврзаност со Авто мото сојузот на Македонија, а основан е заради остварувањето на целите на Здружените граѓани, самостоен е во поглед на давањето на услугата и формирањето на цената на дадената услуга, и смета дека неможат да се применат цитираните одредби врз Здруженијата на граѓани и фондации како што е во случајот со Авто мото друштвото Винаца, меѓутоа смета дека овие наводи се неосновани бидејќи критериумите за утврдување на постоење на договор во смисла на член 7 став 1 од Законот за заштита на конкуренцијата се пошироки отколку критериумите за постоење на договор согласно Законот за облигационите односи. Ова значи дека договор може да постои и кога помеѓу учесниците постои договорена практика односно кога тие се придржуваат до заедничко однесување кое го ограничува или постои веројатност да го ограничи нивното индивидуално однесување преку одредување на границите на нивното заедничко дејствување или воздржување на дејствијата на пазарот. Во таков случај не е неопходно да постои договор во пишана форма ниту формалности и договорени санкции или мерки за извршување. Секое претпријатие мора самостојно да ја одредува својата комерцијална политика која има намера да ја спроведе на пазарот.

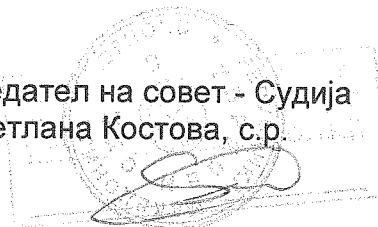
При ваква фактичка и правна состојба на работите, судот смета дека оспореното решение е законито, бидејќи тужителот учествувал во забранет договор со што сторил повреда од членот 7 став 1 точка 1 од Законот за заштита на конкуренцијата.

Со оглед на гореизнесеното, судот утврди дека тужбата на тужителот е неоснована и одлучи согласно член 39-а став 1 од Законот за управни спорови.

Пресудено во Управниот суд на ден 24.04.2012 година под У-5.бр.889/2010.

Записничар - судски соработник
Роберт Јордев, с.р.

Претседател на совет - Судија
Светлана Костова, с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на истата, преку овој суд до Вишиот управен суд.

АГК/